

pSt., 1 pSt. mere i Rente i det paagældende Aar. — Til § 2 f. har Mindretallet tilladt sig at stille et Par Vædringsforslag. Det første gaar ud paa, at der ikke skal sættes nogen bestemt Tid for Aarsregnskabsaets Afslutning, og dersom der skal sættes en Tid, at den da maa sættes til den 31te Marts. Naar Aarsregnskabet skal afsluttes, anser jeg for at være en af de Foranstaltninger, som en Sparekassebestyrelse selv maa afgjøre. Jeg anser det for aldeles unaturligt, at Bestyrelsen af en Sparekasse skal binde sig til en Dag, som den efter Kasseens Forhold ikke finder rigtig, og derfor have vi foreslaaet, at hele denne Bestemmelse skulde udgaa. Vi have imidlertid tillige foreslaaet, at, skal en Bestemmelse indføres, maa det ikke være den 31te December, men snarere den 31te Marts. Det er notorisk, at der er Sparekasser, som have haadt den 31te December til Afslutningsdag, og som ere gaaede derfra, fordi de ikke have kunnet afslutte den 31te December. Man maa erindre, at December Termin er den Termin, hvori der i Reglen gjøres den største Omsætni g, og det kan være Sparekassebestyrelsen umuligt at kunne faae afviklet alle Forholdene fra Terminen til den 31te December. Derfor have ogsaa nogle Sparekasser maattet forandre Afslutningsdagen. Det forekommer mig derfor aldeles urimeligt, at man vil paalægge Sparekassebestyrelserne en Afslutningsdag, med Hensyn til hvilken det er notorisk, at flere Sparekassebestyrelser have anset det for umuligt at benytte den, og at de derfor have valgt en anden. — Der er endnu til denne Paragraf et Forslag, som Mindretallet har stillet. Der er i Paragrafen givet Regler for, hvorledes Effekter skulle sættes efter Dagens Kurs. Men det har forekommet os, at der mangler en Bestemmelse om, hvorledes de Giendomme eller Huse, som en Sparekasse maatte eie, skulde opføres i Regnskabet. Det er ganske sikkert, at der er Sparekasser, der eie Giendomme, som de have maattet lade sig udlægge. Jeg veed saaledes, at der er en Sparekasse, som har 2 eller 3 Giendomme, der ere bleve den udlagte for flere Aar tilbage, og som det ikke har været denne Sparekasse muligt at realisere til saadanne Priser, at den kan være dækket. Disse Giendomme, som saaledes ere overtagne, blive førte som Aktiver til den Værdi, som der i sin Tid har været udlant i dem af Sparekassen, i Stedet for at der burde affrives Noget som Tab. Spørgsmaalet forekommer mig altsaa at være det, til hvilken Pris man da skulde ansætte saadanne Giendommers Værdi. Med Hensyn dertil har jeg vel hørt udtalt den Mening, at de kunde vurderes og sættes til deres fulde Vurderingssum; men det forekommer mig, at naar man gaar til med Hensyn til Udlaan at fastslaa som Regel, at der kun maa udlaanes efter Reglerne for Umyndiges Midler, maa man ved Giendomme,

som man overtager, heller ikke sætte dem til højere Værdi, end hvad der kunde udlaanes i dem. Egeledes tror jeg, at det ved Giendomme, som Sparekassebestyrelserne lade bygge til deres eget Brug, er urigtigt, at de opføres til den Værdi, som det har kostet Sparekassen at faae dem opførte. Saadanne Bygninger ville maasse, dersom Sparekassen opløses, blive vanskelige nok at realisere. Jeg tror derfor, at, naar der var den Bestemmelse, at Bygninger, som Sparekasserne opførte, ikke maatte ansættes til højere Værdi, end hvad der efter lovlig Vurdering kunde anbringes i dem, vilde det maasse nok have den Virkning, at Sparekassebestyrelserne vilde være nødt til at holde sig tilbage fra at bygge; men jeg tror heller ikke, at der var nogen Ulykke deri, og i alt Fald tror jeg, at der bør sættes en Bestemmelse ind i den Retning. — § 2 g. har den erede Ordsprer omtalt, og han har fremhævet Betydningen af de Vædringsforslag, som dertil ere stillede. Det høie Thing vil se, at Mindretallet er gaaet med til disse Vædringsforslag, men man har foreslaaet en Underændring, som har en ikke uvæsentlig Betydning. Det erede Flertal har foreslaaet, at der under Indenrigsministeriet skulde oprettes et Centralkontor for Sparekasserne og har under en følgende Paragraf ogsaa foreslaaet, hvorledes der skulde ydes Bidrag dertil. Mindretallet har ment, at det maatte være rigtigst ikke at tage nogen Beslutning i denne Lov om et saadant Kontor, men holde sig til den Bestemmelse, som staar i Lovforslaget, at Ministeren skulde modtage Sagerne fra Sparekasserne, og at han paa Finansloven søgte de nødvendige Pengemidler til at bestride den Afslutning, som han behøvede for det Arbejdes Skyld, som Ministeriet herved saar mere, end der tidligere har været. Det er derfor, at Mindretallet ikke har kunnet slutte sig til denne Bestemmelse af Flertallet. Jeg skal, da jeg omtaler disse Vædringsforslag, dog anføre, at Mindretallet er gaaet med til Forslaget under Nr. 20, fordi det anser det for meget vigtigt, at det bliver en virkelig kritisk Revision af Sparekassernes Regnskaber, som Revisorerne udføre; men jeg skal dog bemærke, at det maasse er et mindre rigtigt Udtryk, at Revisorerne have særlig at sammenholde de enkelte Indskyderes Konti med den i Regnskabet opførte Hovedsum. Jeg tror, at det vil vise sig, at det vil blive et meget omfangsrigt og besværligt Arbejde — det er jo forresten ikke et egentlig kritisk, men ligefrem et Takrevisionsarbejde — men at det ogsaa vil blive meget ufyldstgjørende. Indskydernes Tilgodehavende vil altid i en Sparekasse give store Vanskeligheder ved en Revision. Skulde den være fuldstændig, maatte alle Kontrahøjerne indkaldes, og det lader sig naturligvis ikke gjøre. Men, uagtet jeg har trygt for, at man her har opstillet en Fordring, som meget